

“De Grindhorster”

Woongroep “Hillegersberg-Schiebroek”

Jaargang 2019, nummer 4

De deadline voor het inleveren van kopij voor nummer 5 is 30 november 2019.

Van de

Van de redactie

Het is helaas weer gebeurd met de zomer. Het wisselt en verandert zolang de aarde bestaat; De seizoenen wisselen in volledig te voorspellen regelmaat, maar ik kan nooit wennen aan die overgang van warm naar koud, van licht

donker.

Die heldere is

naar

prachtige zomerson verworden

tot een afgietsel van zichzelf en om met Gerard Cox te spreken: ‘K heb ‘s nachts al lang weer mijn pyjama aan’ Het enige voordeel is misschien die prachtige wandelingen die je kunt maken door de velden vol douw en bomen behangen met de meest virtueuze gewezen spinnenwebben (maar loop daar niet met je gezicht tegen aan, want dat is echt niet leuk).

Dat we zo langzamerhand richting winter gaan is ook weer goed te merken aan onze nieuwsbrief, er is de afgelopen tijd veel gebeurd in onze woongroep, dat zult u wel lezen in dit blad, of misschien was u er zelf bij, maar dan moet u wel een heel fanatieke Grindhorster zijn, want er gebeurde, zoals ik al schreef, heel veel.

Net als in een vorige editie moet ik constateren dat eten (en drinken) onze grootste gezamenlijke hobby is. U treft

in deze Grindhorster maar liefst zeven verslagen aan van eetparties die varieerden van haringparties tot pannenkoekensmulpartijen (ik hoorde dat er mensen waren die er wel zeven of acht gegeten hebben). Kun je nagaan hoe lekker deze pannenkoeken geweest zijn. Het leuke was bovendien dat er niet één kok of kokkin bezig was geweest, maar een flink aantal burens aan het bakken waren geslagen. Een lekker en prima sociaal initiatief dus.

Culinair hoogtepunt was waarschijnlijk de Spaanse avond met

eigengemaakte paella door Ria v.d. H. Ik vind het van nogal wat durf getuigen wanneer je als volbloed Nederlandse voor zoveel mensen een Spaanse paella maakt en dat die dan ook nog lekker gevonden wordt! Dan ben je toch een echte kok! Maar natuurlijk deed Ria het niet alleen, zij was vergezeld van de andere leden van de activiteitencommissie, die het ook heel fijn vinden om lekker te koken.

Naast het al genoemde eten, gingen de Grindhorsters ook nog op bezoek bij museum Oud-Overschie, maar ook hier ging het niet zonder eten, want de bezoekers werd daar een z.g. light-tea voorgezet, bestaande uit thee natuurlijk en hartige en zoete lekkernijen.

Ook waren er diverse optredens om onze verwende oren te strelen. Heel fijn om ze weer terug te zien, waren de zangers van Uit volle borst die de toeschouwers tot groot enthousiasme wisten te brengen, zodat er zeer regelmatig uit volle borst werd meegezongen.

Het feest dat wellicht met het meeste enthousiasme werd bijgewoond was de Hawaii middag door Bill and his Hawaiians die het programma “Onder wuivende palmen” brachten. Ook een danseres was aanwezig die de zaal veranderde in een tropisch eiland, temeer daar een aantal Grindhorsters de lokroep niet konden weerstaan en mee gingen dansen. Verder kunt u in dit blad een aantal vakantiebelevissen lezen, van mensen die het buiten de deur zochten, maar als je dit blad leest, zul je merken dat die heel wat hebben gemist.

Corrie v. H.

Hoop doet Leven

Dit gezegde is al eeuwen oud. Het was ook de naam van een snoepwinkeltje, dat gevestigd was aan de Overschiese Dorpsstraat en in januari 1988 werd deze naam gegeven aan het Museum Oud Overschie. De stichting zelf werd al in 1973 opgericht als vereniging Oud Overschie. Zij hield zich bezig met het organiseren van verschillende evenementen en tentoonstellingen.

Het museum kent zijn oorsprong in de historische panden aan de Overschiese Dorpsstraat. Na de opening in 1988 is het museum continu uitgebreid en nog steeds worden nieuwe uitbreidingen gerealiseerd. John woont hier en hij verzorgt ook rondleidingen.

Donderdag 13 juni waren wij met 16 bewoners hier te gast en kregen wij een kleine rondleiding.

De Karmolen

Zo zagen we een stukje van het buitenmuseum, waar we de karmolen bekeken.

Deze karmolen dateert al van 1875 maar hij staat hier nog niet zo lang. Wel is het de originele uitvoering, want hij is steen voor steen afgebroken en hier in het museum weer opgebouwd.

Ook hebben wij de wagenschuur in de tuin bezocht. In deze schuur, die op 4 juni 2011 feestelijk werd geopend, staan diverse werktuigen en landbouwmachines. Ook wordt deze wagenschuur regelmatig gebruikt voor tentoonstellingen.

We mochten, net als alle andere bezoekers, een kijkje nemen in de woonkamer en het keuken(tje) van de bewoner. Hij vertelde het niet erg te vinden dat zijn privacy daarbij geschonden wordt.

De bibliotheek werd natuurlijk niet overgeslagen. Prachtige kasten met oude boeken, maar ook vol met ordners met aantekeningen van alles dat betrekking heeft op Overschie.

En wat te denken van de mooie linnenkast waarin een hele uitzet, compleet met roze strikjes, te bewonderen was.

Deze rondleiding duurde in totaal een uur en we moesten voortmaken want er stond ons nog een light tea te wachten. Deze light tea was volgens de meesten van ons echt een gebruikelijke high tea. Een buffettafel stond vol met schalen sandwiches met diverse soorten beleg, schalen met heerlijke gebakjes, truffels en amandelkoekjes, die niet onderdeden voor gebak. Op de tafeltjes stonden de theekopjes al klaar, vergezeld van de bijbehorende theepot met heet water. Deze potten werden weer bijgevuld en iedereen kon nog eens naar het buffet, om nu een ander gebakje of sandwich uit te zoeken.

We vonden het allemaal een succes.

Linda

Uit Volle Borst

Het was volle bak bij ons in De Grindhorst op 3 juli 2019. Er waren 33 personen gekomen om te genieten van een heel speciaal koor. Dit koor bestaat momenteel uit ca. 25 deelnemers, vrouwen maar ook mannen, die allemaal direct of indirect in contact zijn gekomen met kanker. Het koor "Uit Volle Borst!" is in februari 2008 opgericht door Mirian, na een bezoek aan een koor samen met een vriendin.

Hoewel ze nog nooit echt gezongen had en geen noot kon lezen, had ze een heerlijke avond gehad en even niet aan ziek zijn gedacht. Ze had haar doel ontdekt!

In 2011 hebben ze zich aangesloten bij de Stichting Kanker in Beeld, Zingen voor je Leven. Een landelijk netwerk waarvan momenteel al 30 koren deel uitmaken.

Sinds juli 2015 heeft Carolina, een vrolijke, enthousiaste en veelzijdige vrouw die haar sporen in de muziekwereld ook al verdiend heeft, het dirigentenstokje overgenomen.

Het koor zingt van alles wat: pop, jazz, ballades, musical en alles waar de koorleden plezier aan beleven. Deze avond hoorden we voor de pauze: "Children under the sun", "Noyana", "Sound of Silence", de canon "Rhythm of Life", "Mama Mia" en "Sometimes I feel".

Na de pauze werden wij verrast op:

"Love Shine a Light", "Zing!", de canon "Dabadabada", "the Rose", "Ide were were", "Listen to the music" en als afsluiter "You've got a friend".

Ook het publiek werd regelmatig ingeschakeld om mee te zingen, neuriën, of te bewegen. Ook bij de canons hadden wij een aandeel. Bij het laatste lied hielden veel koorleden het niet droog omdat zij de vorige avond hadden gehoord dat hun vriend, de voorzitter van het koor, uitgezaaide longkanker had.

Nadat het optreden was beëindigd werd de bar weer geopend en werd er ontdekt dat Ria T. ook heerlijke gevulde eieren gemaakt had en grote schalen met diverse hapjes. Ik kan u verzekeren dat er helemaal niets is overgebleven.

Onze activiteitencommissie heeft gemeend om de toegangsprijs iets te verhogen en de gehele opbrengst van deze avond te doneren aan het Kankerfonds.

Daarom waren wij extra blij met de grote opkomst. Ook het koor vindt het heel leuk om bij ons langs te komen omdat ze goed merken dat wij hen een goed hart toe dragen.

Ze vinden het heel plezierig en ontspannen om bij ons op te treden. Dat heeft natuurlijk ook een wisselwerking want zo komen alle songs recht uit hun hart en kunnen de toeschouwers extra genieten. Ook konden ze genieten van de koffie en thee, die voor eenieder gratis werd ingeschonken en later de frisdrank en voor de liefhebber de iets sterkere consumptie.

We hoorden al kreten als: "Volgend jaar weer!".

Wie weet kunnen we deze activiteit als een jaarlijks terugkerend evenement in ere houden.

Linda

Wist u dat:

- ❖ het al weer enige tijd geleden is dat u een 'Wist u dat' las
- ❖ op 3 juli het koor Uit Volle Borst hier heeft gezongen,
- ❖ de entree gelden naar het KWF zijn overgemaakt
- ❖ er op 17 juli op de valreep nog een drukbezochte haringparty was met bitterballen en broodjes,
- ❖ toen voor mij de vakantie begon met stralend weer, hete dagen en er soms ook wat regenachtig waren
- ❖ wij vrijdag de 13^e een geluksdag hadden met het optreden van Bill and his Hawaiians, daarbij weer een heerlijke groentesoep en pizza Hawaï werd geserveerd
- ❖ er donderdag 19 september een haakmiddag was
- ❖ op 7 oktober een museumbustocht naar de Hermitage in Amsterdam gepland staat
- ❖ op 18 september het koor weer is begonnen met Elly en George, en Peter zich bij het Grindhorstkoor aangesloten heeft
- ❖ dit een korte 'Wist u dat' was door de komkommertijd?

Ria Th.

Een Grindhorster aan het woord

"Ik ben blij dat ik vrijheid heb ervaren en ervan genoten heb. Ik had, gezien mijn achtergrond, best iemand van netheid, regels en niet opvallen kunnen worden. Ik houd erg van vrij zijn, maar ook van verbonden zijn en van het medebepalen van regels en omgangsvormen" aldus onze nieuwste buurvrouw die de naam Atie heeft meegekregen.

Ze werd geboren op 15 november 1947 in Spijkenisse en kreeg 1 zus en 2 broers. Haar vader was slager en had een winkel samen met zijn broer. Later kwam er een supermarkt bij. Ze heeft haar hele jeugd, ook dankzij haar moeder, heel lekker gegeten, maar ook veel meegeholpen in winkel en supermarkt.

Atie was de oudste en scheelde ruim anderhalf jaar met haar zusje. Alle kinderen gingen naar de plaatselijke school met de bijbel want de hele familie was gereformeerd. Al op de lagere school kreeg ze van haar moeder te horen dat ze later naar de HBS zou gaan (al wist ze toen nog helemaal niet wat dat was).

En ja, dat lukte, samen met haar zusje trapte ze dagelijks 15 km naar de Chr. HBS in Rotterdam-Zuid, want moeders wil was wet en gelukkig konden alle kinderen uit het gezin goed leren.

Toen de kinderen hele lange dagen op school zaten, greep

haar moeder de kans.

Zij ging óók studeren, haalde allereerst haar zwemdiploma en ging vervolgens naar de Moeder MAVO. Ze werd de allereerste vrouwelijke diaken in haar kerk. De kinderen waren trots op die vooruitstrevende moeder.

Atie beschrijft haar jeugd jaren als heel gelukkig en warm: "We moesten thuis altijd meehelpen en de regels waren streng, maar onze ouders hadden alles voor ons over en ik had ook nog eens een hele fijne en vooruitstrevende oma die ik dagelijks zag.

Ik wist eigenlijk helemaal niet zo duidelijk wat ik later wilde worden. Mijn zus wél, die ging medicijnen studeren en werd later arts. Ze haalde altijd heel hoge cijfers en deed er nog van alles naast. Ik was sneller afgeleid en haalde lang niet altijd goede cijfers”.

Uiteindelijk werd het de Sociale Academie, want Cultureel Werkster leek haar erg leuk en het bleek een heel goede keuze. Er kozen 10 studenten voor deze richting in het tweede jaar. Ze kregen een heel uitgebreid lespakket. Een bijkomend voordeel was dat ze samen met haar zusje op kamers mocht. Het werd een prachtige etage aan de Maaskade in het kosmopolitische Rotterdam.

Mooiste tijd

Zelf omschrijft ze het als een mooie en ontdekkende tijd. Ze leefde een onbekommerd studentenleven en zag de wereld veranderen in de zestiger jaren. Ze deed er flink aan mee.

Ze liep stage in buurthuis Sarto in de

Afrikaanderwijk in Rotterdam – Zuid, waar ze de rauwe werkelijkheid van het leven leerde kennen. Ze liep ook nog stage in het Stedelijk Museum in Schiedam en was de enige medewerkster van de Educatieve Dienst. Dat werk vond ze bijzonder, het ging heel goed.

Ook heeft ze in Sint Nicolaasga in Friesland haar stage vervuld. Ze leerde er vormingscursussen geven aan een divers publiek. Ze werd smoorverliefd op haar mede-stagiair uit Amsterdam. Ze heeft daar voor het eerst hasj gerookt en veel geleerd over het werken met groepen. In het vierde jaar van de opleiding wilden de studenten projectonderwijs en legden het onderwijs plat. Atie zat in de organisatiegroep. De studenten deden alles zelf. Dat lukte ook. De studenten moesten toen zelf voor het onderwijs zorgen, waarop ze docenten uitnodigden om hen les te geven.

Na het behalen van haar diploma (tijdens het Popfestival Kralingen) ging ze werken in Amsterdam in de Dapperbuurt. Ze wilde

de wereld veranderen en bedacht dat ze dan in een buurt moest beginnen. Ze werd gelijk teamleidster.

Ze ging samenwonen met Frank. Atie zegt: “Ik woonde in die tijd samen met Frank, die andragogie studeerde, Joods was en vegetariër. Mijn ouders vonden dat samenwonen natuurlijk helemaal niks, maar dat hij Joods was, dus lid van het uitverkoren volk, vond mijn moeder heel mooi.

Na een paar jaar zijn ze getrouwd en werd ook hun eerste zoon geboren. Na zeven jaren van actie en hard werken verlieten ze Amsterdam.

Vervolgens gingen ze naar 's-Gravendeel, waar ze nog twee kinderen kregen. Ze hebben daar 12 jaar gewoond waarvan Atie vijf jaar niet betaald gewerkt heeft. Ze deed er veel vrijwilligerswerk en ging daarna de Voorgezette Opleiding (Master) volgen in Amsterdam.

Tijdens deze opleiding kreeg ze een aanstelling voor één dag per week als begeleidster van peuterleidsters. Vervolgens mocht ze op dezelfde Soc. Academie waar ze gestudeerd had, les gaan geven op de MBO-afdeling Cultureel Werk. Ze begeleidde teams in clubhuizen en op de opleiding leidde ze studenten op voor dit werk.

Ze raakte, dat was misschien te verwachten, overspannen.

Twee banen, drie kinderen en een verhuizing van 's-Gravendeel naar de binnenstad van Rotterdam was te veel. Gelukkig duurde deze overspannenheid maar een paar maanden.

Inmiddels was er een nieuwe HBO- richting op de Soc. Academie gekomen, namelijk Vrijtijdskunde en werd ze uitgenodigd te solliciteren naar hbo-docent aan deze opleiding. Halverwege de 90-er jaren werd Atie 3 jaar directeur van de Stichting Samenlevingsopbouw Noordrand, waar Wil bestuurslid was. Een nieuwe stap maakte ze toen ze ging werken voor het Fonds 1818.

Daar mocht ze samen met de andere projectadviseurs 12 miljoen verdelen onder alle aanvragen die daar binnen kwamen. Ze werd er projectadviseur voor de Kunst en Cultuur. Aanvragen werden beschreven en beoordeeld door de projectadviseurs en de directie. Bij een positief besluit werden er soms grote bedragen gedoneerd.

Tevens is zij van 1998 tot 2002 deelraadslid geweest in Delfshaven voor de PvdA en van 2002 tot 2004 gemeenteraadslid. Ze werd samen

Fonds 1818

met Pim Fortuyn gekozen. Het werk in de gemeenteraad, de sfeer, de samenwerking in de fractie vond Atie lastig. Ze besloot te stoppen. Ze vond dat ze in haar werk voor Fonds 1818 meer kon bereiken.

In 2007 strandde helaas haar huwelijk en in 2008 is zij officieel gescheiden.

Toch kijkt ze terug op een mooie tijd, met kinderen, een mooie carrière en waar plaats was voor familie en vrienden.

In 2011 heeft ze haar carrière bij Fonds 1818 afgesloten en werd ZZP-er, opnieuw bij de Hogeschool Rotterdam om een project te leiden, waarbij probleemjongeren die tot de Hogeschool waren toegelaten, door intensieve begeleiding, hun diploma behaalden.

Hoewel ze dus officieel afscheid genomen heeft, wordt ze af en toe nog gevraagd om supervisie te komen geven. Ook zit ze als bestuurslid nog in twee fondsen. Ze helpt studenten onder meer om aan studiegeld te komen, door ze op het bestaan van diverse fondsen te wijzen.

Wat betreft haar leven in onze woongroep heeft ze het prima naar haar zin. Ze zou graag met mensen willen inventariseren over wat voor soort woongroep we willen zijn. En verder vindt ze dat de mensen meer voor elkaar zouden kunnen betekenen.

Atie: "Ik wil ook graag gaan schrijven, maar daar heb ik nog geen tijd voor. Ook wil ik meer naar het theater en gaan wandelen, dat is goed voor m'n knieën. Naar Ecuador wil ik ook heel graag. Dat is een prachtig land, ook al omdat mijn zoon daar woont, met vrouw en kind. Ik wil hen regelmatig kunnen bezoeken, Zondag 16 juni ga ik naar Oerol, het theaterfestival op Terschelling. Ik kan daar erg van genieten. Ik vind kunst en cultuur gecombineerd met natuur "geweldig"! Terugkijkend zegt ze: "Ik ben heel blij met mijn kinderen, kleinkinderen, familie en vrienden en ook hoe mijn werkzame leven is verlopen. Dat ik veel jonge mensen kansen heb gegeven stemt me dankbaar".

Corrie v. H.

Spaanse zon, Spaanse klanken, alles Spaans!

Het was ruim van te voren al aangekondigd we halen Spanje in huis!

Ria v.d. H. heeft haar "catering" medewerkers gemobiliseerd en aangegeven dat ze graag paella wilde klaar

maken voor de Grindhorsters. Ze heeft al diverse keren haar recept uitgevoerd en nog wat verbeterd dus ze durft het aan.

Dit is eigenlijk een voorproefje (nou ja proefje?) van wat in de komende maanden van start moet gaan; regelmatig een maaltijd voorschotelen aan de Grindhorsters.

Eerst moet er nog het nodige gewijzigd/aangepast worden in de keuken, maar daar kan Ria echt niet op wachten.

Na de borrel werden de gehaktballetjes gekneet, de groenten gesneden en de soep zover als mogelijk klaar gemaakt. Ook de kip, uien en de knoflook werden aangebraden. Ria had thuis al veel van de paella klaar maar moest nu nog de finesses toevoegen.

Iets na 17.00 uur kwam iedereen al binnen en in korte tijd waren we compleet met in totaal 25 personen, inclusief de keukenbrigade.

De tafels stonden al gedekt, het eten was al helemaal voorbereid, de meesten hadden al iets te drinken gehaald en Bertus en Piet begonnen alvast met de stemming op te voeren met.... inderdaad de Spaanse klanken.

Dit kun je natuurlijk best aan deze twee "diehards" toevertrouwen en binnen de kortste tijd zong bijna iedereen uit volle borst mee. Ondertussen was de keukenbrigade tot de ontdekking gekomen dat ze wel de tafels hadden gedekt, maar vergeten waren om de eetborden toe te voegen. Nu ja, dat was dus in een oogwenk gecorrigeerd.

Eerst begonnen we met het uitserveren van de Spaanse tomatensoep met balletjes. Ik weet niet of die gehaktballetjes in de echte Spaanse tomatensoep horen, maar in ieder geval wel in de Nederlandse Spaanse tomatensoep. De soep ging helemaal op want er waren er die echt wel voor de tweede keer wilden.

Hierna werd er nog eens een muzikaal intermezzo gehouden door de beide heren, zodat de dames hun werk konden afronden en kon iedereen, als men dat

wilde, een drankje bestellen.

Al snel werden er broodmandjes met gesneden stokbroden rondgebracht en schaaltes met Aioli. Inmiddels stonden er twee grote pannen op de warmhoudplaatjes en kon het grote uitdelen beginnen. De borden werden allemaal voorzien van een behoorlijke hoeveelheid paella, roze garnalen.

Het was een stevige maaltijd waarin erg veel vlees, kip en vis was verwerkt. Ook chorizo ontbrak niet in dit rijtje ingrediënten. En natuurlijk het hoofdonderdeel de rijst. In totaal waren er vijf volle pannen klaar gemaakt. De

kleinste pan was na afloop nog halfvol die konden we echt aan niemand meer kwijt.

Met pijn en moeite konden we iedereen nog wel overhalen om het toetje te accepteren dat was een lekker ijsje.

Nadat iedereen voldaan was en Bertus en Piet nog een afscheidsliedje lieten horen, ging iedereen weer naar huis. Gelukkig bleven er nog voldoende mensen achter om alles op te ruimen, zodat alles in zeer korte tijd weer netjes achter gelaten kon worden.

Wij als activiteitencommissie kijken terug op een heel geslaagde avond en wij weten, zeker na de reacties die wij mochten ontvangen, dat u allen ook heeft genoten van zowel het eten als de gezelligheid.

Op naar de volgende avond, hoor ik ergens Italiaans klinken?

Linda

In de draai van het leven

Op de spreukenkalender in de recreatiezaal stond op 17 september de volgende tekst:

In de draai van het leven geven troostende woorden nieuwe moed

In de draai van het leven. Even voelen wat daar precies mee bedoeld wordt. Een leven met Schwung? Een leven dat alle kanten opvliegt? Een leven dat dolgedraaid is? Of een leven dat een niet gewenste wending maakt?

Ik denk eigenlijk het laatste. Daar zijn troostende woorden nodig, met tientallen. Woorden die in een betraand hart vallen. Woorden die het verschil maken. Woorden die alleen voor jou bestemd zijn.

En dan 'de nieuwe moed'. Het zou een opschrift kunnen zijn voor een sportschool of een bio vakantieoord. Maar ik denk eerder dat het om moed gaat die je optilt, moed die je leven zonniger maakt, Moed die tot nieuwe dingen leidt, moed die je spieren sterk maakt, moed waaruit je put om een nieuwe stap te zetten. Moed komt natuurlijk van moedig. Ik zie dan een held voor me. Maar het hoeft niet zo groot te zijn; een krantenjongen die om 5 uur 's ochtends zijn bed uitkomt om zijn krantenwijk te lopen, vind ik ook moedig, een oppasser in de dierentuin die de leeuwen voedt, een acrobaat in het circus die aan de trapeze hangt, een spin die een spinnenweb weeft en telkens opnieuw begint omdat het vernield wordt, vind ik ook een staaltje van moed.

spreukenkalender

Ach, er zijn zoveel bronnen waaruit nieuwe moed ontspringt. Het is de kunst ze te vinden en de kunde ze in je leven toe te passen.

We zijn begonnen aan onze dinsdagse schrijfochtenden. Ze vinden plaats in de recreatiezaal. Er ontstaan als vanzelf teksten of thema's. Sommigen hebben een project om over te schrijven, anderen schrijven per keer over iets dat zij hebben ervaren. Soms kunnen er ook spontaan woorden ontstaan, die het begin van een gedicht worden. Wil je meedoen, neem dan contact op met Margreet.

Nieuwe haring

De haring is nog niet gevangen of de haringkramen verschijnen als paddenstoelen uit de grond. Vroeger ging ik met mijn moeder en tante naar Scheveningen om Vlaggetjesdag mee te maken. Dat was imponerend, want de haringschepen versierd met vlaggetjes, voeren met elan één voor één de haven binnen. Het was een oude, niet weg te denken schilderachtige traditie met vissersvrouwen die zich in Scheveningse klederdracht hadden getooid.

Haringpartij

Onze Visvreugdstraat kan, met zo'n naam, natuurlijk niet achterblijven. Op 17 juli werd in de recreatiezaal onze Haringparty gehouden. En 27 mensen hadden zich ingeschreven voor dit zoute goedje met broodje. Maar er waren voor de anti-liefhebbers kroketten en rolmopsen uitgesteld. Linda stond achter de bar en Ria Th. en Ria H. runden de toko. En de prijzen waren heel schappelijk. Ik heb ze elders nog niet gezien voor die prijs (€ 1,25). Er werd gesmuld. En daarna klonk een daverend, welverdiend applaus voor de drie dames van de organisatie.

Als u een visliefhebber/ster bent strijk dan eens neer bij Mondial Fish op de Nieuwe Binnenweg 1. Daar heb je een vismaaltijd voor een heel schappelijke prijs. De sortering is groot. Ze hebben ook afhaalprijzen. Maar de zaak staat niet naast onze deur helaas. Het werd tijd voor de afwas en de kruimeldief. Veel handen hielpen mee. En het was goed te merken dat de traditie eer werd aangedaan.

Henny

Pannenkoekenfestival

Het is nog steeds vakantietijd. Buiten schijnt de zon volop. Na enige tijd kou en regen geniet bijna iedereen hiervan. Voor een enkel persoon is het nu weer wat te heet. Maar er waren vrijdag 23 augustus toch diverse personen voor wie het niet warm genoeg kon zijn. Zij hadden zich deze middag opgeofferd om een behoorlijke hoeveelheid ingrediënten om te toveren in pannenkoeken. Om u een idee te geven wat deze tovenaars hebben gebruikt, om voor 25 personen die van het eindresultaat van hun inspanningen hebben gesmuld, geef ik u hier het boodschappenlijstje:

4 pakken van 1 kg bloem
22 eieren
4 pakken
van 1 liter
melk
1 kg
appels
wat aardbeien
bananen
ontbijtspek

*De tovenaars waren: Ria en Bertus,
Jannette en Atie.*

Linda heeft de groentesoep klaar
gemaakt. De hele grote pan was tot op
de bodem leeggegeten.

Het was een gezellige boel. Omdat er
diverse mensen pannenkoeken
hebben gebakken waren er dus ook
verschillende soorten en afmetingen.
Er waren naturel pannenkoeken, wat
met spek, met appel en zelfs een paar
met banaan of aardbei. De naturel
pannenkoeken konden bestrooid
worden met poedersuiker,
kaneelpoedersuiker of stroop. Hier
werd ook gretig gebruik van gemaakt.
Iedereen at smakelijk. Er waren er bij
die zelfs 6, 7 of 8 stuks verorberden.
Alle boodschappen zijn door Ria en
Bertus gedaan.

Gerda heeft geholpen achter de bar en
al eerder genoemde personen hebben
geholpen bij het opruimen. Als
gebruikelijk heeft ook Christel weer
geholpen bij het schoonmaken van alle
tafels.

Ik denk dat deze avond als voorproef
van onze toekomstige wekelijks
terugkerende maaltijd als geslaagd kan
worden beschouwd.

Duimendraaien maar dat we
toestemming krijgen om de keuken
hiervoor te mogen aanpassen.

Linda

Hawaiimiddag

Velen van ons organiseren niets op vrijdag de 13^e, want deze dag is een
ongeluksdag, zo zegt men, maar niet voor de activiteitencommissie van
de Grindhorst. Juist op deze dag organiseerde zij een Hawaiimiddag.
Met de band "Bill and his Hawaiians" en het programma "Onder
wuiwende palmen"

De band bestond uit 6 personen, vier mannen en twee vrouwen t.w.: Bill
oftewel Wim, Hans, Bram, Rob en de dames Helen en Nathalie.
(Danseres Maeva heeft een eigen dansgroep). Een nieuwe zangeres is
toegevoegd.

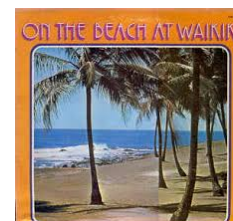
Een nieuwe, vlot klinkende Hawaiian band, opgericht door Wim.
Hiermee is een lang gekoesterde wens voor hem in vervulling gegaan.
Naast zijn "Bill Baker's Big Band" leidt hij nu dus ook een Band met de
Kilima Hawaiians als voorbeeld.

Deze vrijdagmiddag stond, wat muziek betreft, het verre verleden
centraal, want in het begin van de jaren twintig bereikte Hawaïaanse
muziek ons land via onze toenmalige kolonie Nederlands-Indië. In 1925
traden voor het eerst Hawaii-ensembles op voor de Hilversumse Draad
Omroep. De leden van deze bandjes kwamen allemaal uit Nederlands-
Indië en bespeelden typische Hawaïaanse instrumenten zoals de
Hawaïaanse gitaar en de ukulele, die in Nederlandse oren zeer exotisch
klonken.

De band had de zaal omgetoverd in een klein Hawaii eiland waar de
Hawaïkranen op de grond verspreid lagen.

De microfoons hadden de uitstraling van de jaren 20, hartstikke leuk.
Om 14.30 uur ging de zaal open en daar kreeg eenieder een
Hawaïkranen omgehangen. Jammer genoeg moesten deze na afloop
weer ingeleverd worden. Er waren meer dan 30 toeschouwers
aanwezig. Bertus opende om 15.15 uur de middag met een hartelijke
welkom aan de leden van de band en aan iedereen in de zaal.

De band begon zijn optreden met het nummer
"On the Beach at Waikiki" Bill vertelde na het
eerste nummer over het verloop van de
ontwikkeling van de radio. Hij toonde een
distributieradio uit de jaren 20 dat achter een
bord was verstopt. De meeste aanwezigen
herkenden het en er werd gelijk gediscussieerd
of er nu in die tijd twee of drie zenders te beluisteren waren.

Er werden ook Hollandse liedjes gezongen zoals: "Mama ik wil een man
hé" en vele andere. Wat ook heel leuk was om te zien is, dat de zaal
werd uitgenodigd om mee te doen met de danseres. Nou daar werd best
gevolg aan gegeven. Ze kregen eerst les en moesten daarna op de
muziek mee dansen. Ik vond het absoluut niet slecht.

De Hawaïdanseres vertoonde bij sommige liedjes haar dansspasjes. Een
lust voor het oog, want wat is Hawaïmuziek zonder danseres? Zij
verkleedde zich bij elk liedje waarbij zij danste en had dus ook steeds
een andere outfit.

Om 17.00 uur was het optreden afgelopen, maar toen begon het eten.
Het eerste kopje groentesoep werd opgediend, wilde je daarna nog
meer, dan moest je het zelf halen, tenzij iemand anders het voor je
deed. Tot slot van deze middag kregen elke twee personen een doos
met een pizza, voor ieder een helft. Omdat er een aantal personen zich

wel had aangemeld maar niet was gekomen, werd er voor degenen die nog een stuk(je) wilde weer een kwart pizza op hun bord gelegd. Volgens mij was er niets meer over voor wat de pizza's betreft toen ik naar huis ging. Maar wij hadden een fantastische middag voorgeschoteld gekregen van de activiteitencommissie. Bedankt daarvoor dames.

Piet W.

Bijzondere ontmoeting in het ziekenhuis

Ja, daar zit ik nou en ik mag hier niet weg. Ik voel me gevangen, maar ik heb hier vrijwillig mee ingestemd. Niet dat ik straf verdiend heb, maar ik heb struma (mijn beide ouders hadden het ook) het is een erfelijk overdraagbare ziekte.

Ik heb deze aandoening al sinds mijn 23ste en ik heb er nooit last van gehad behalve dat het duidelijk zichtbaar is, maar ik voelde me niet benauwd of zo.

Ach, de mensen kennen mij niet anders dan met zo'n bobbel in mijn hals. En dan opeens komt die dokter die me vertelt dat mijn struma erg onrustig is en dat ik er last van mijn hart van kan krijgen, of ernstige botontkalking. Wil ik dat? Nee.

Dan mag ik kiezen tussen een operatie of een z.g. radioactieve slok (is capsule). Ik denk dat het laatste gunstiger is, vandaar dat ik nu bij het Erasmus te gast ben.

Ik heb mijn slok gehad - en proefde er niks van - en nu moet ik wachten tot ik niet meer besmettelijk ben voor anderen en toen mocht ik weg.

Er was mij verteld dat ik een paar dagen en nachten in isolatie zou moeten blijven en dat ik geen bezoek mocht ontvangen. Communiceren met de buitenwereld kon uitsluitend via de telefoon, laptop of p.c.

Daar had ik me dus op in gesteld toen ik mijn mooie, met grote televisie en laptop ingerichte slaapkamer binnen ging. Nou laat mij maar lezen, mailen, bellen en naar muziek luisteren, dan kom ik een heel eind, dacht ik.

Ik was heel verbaasd toen mij een hele grote ontvangstruimte werd getoond, compleet met eveneens enorm grote, volledig ingerichte keuken. Was dat allemaal voor mij alleen?

Toen er een mevrouw binnenstapte, die duidelijk géén verpleegster was, bleek dat zij ook opgenomen was en een kamer vlak naast de mijne had. Later bleek dat we met z'n drieën waren en wel met elkaar contact mochten hebben.

Maar helaas viel dat contact een beetje tegen, want de mevrouw was vriendelijk maar erg op zichzelf.

De derde patiënte was een mevrouw uit Pakistan, gekleed in een prachtig pak vol gouden versieringen. Ik stelde me voor en zij gaf me een hand en zei iets onverstaanbaars. Maar zo snel liet ik me niet uit het veld slaan en vroeg of ze ook opgenomen was. Het antwoord was volkomen onduidelijk, maar intussen had ze voor zichzelf twee boterhammen gesmeerd en liet me zien waar het brood stond. Toen ik dat wilde pakken wierp ze zich tussen mij en de broodkast en pakte twee sneetjes. Ik wilde er boter op smeren, maar ze stond niet toe dat ik dat zelf deed. Nee, nee, nee, dat moest zij doen en dat deed ze ook met vaardige hand. Bij het beleg sloeg ik toe. Ze was al in de koelkast bezig om er vleeswaren uit te halen en ze aan mij te tonen. Snel greep ik het bordje met mijn boterhammen uit haar andere hand en zei dat ik het echt zelf wilde doen. Ze keek me aan met een deels boos, deels verdrietig blik. Hoe kon ik haar zoiets aandoen?

Ik probeerde het goed te maken door haar te zeggen dat ik het lief vond dat ze zo goed voor me zorgde, maar of ze dat snapte? Inmiddels had ik wel van haar begrepen, dat ze al 40 jaar in Nederland woonde, vier dochters had en dat ze nog nooit buiten de deur gewerkt had. Nu maak ik in het algemeen graag een praatje met iemand, maar dit was een cursus in het ontrafelen van uiterst onverstaanbaar Nederlands. Ik heb nog nooit iemand die hier zo lang is, zo slecht horen praten. Uiteindelijk begreep ik dat :”En is-tie” waarmee ze bijna elke zin begon, zowel ik heb als ik ben kon betekenen en dat het niet op de positie van een man betrekking had.

Ik heb helaas geen afscheid van haar kunnen nemen want ze was het ziekenhuis al uit voor ik weg mocht, maar ik was in elk geval door haar een bijzondere taalervaring rijker.

Corrie v. H.

Parijs hier komen wij aan!!!

Het plan kwam op bij Ria v.d. H. en Linda zei direct daar wil ik ook best weer eens naar toe. Weet jij iemand die mee zou willen, of liever nog twee personen want dat lijkt me wel gezelliger, zei Ria. Gerda hoorde hiervan en wilde graag mee en zij vroeg Ingrid en ook die was er direct voor in.

Even uitzoeken op welke datum we allemaal zouden kunnen en welke organisatie er voor ons op die datum een reisje beschikbaar had en via een mail een reisje voor 4 dagen naar Parijs geboekt.

Dinsdagmorgen om 05.20 uur !! moesten wij vertrekken vanaf de Capelsebrug.

Bertus was zo lief om ons viertal om 05.00 uur met de auto ter plaatse af te zetten.

De bus was mooi op tijd en wij vertrokken.

Natuurlijk wisten we wel dat we onderweg meerdere reizigers zouden moeten ophalen en wij hadden ons goed geïnstalleerd. Wat wij niet wisten was, dat wij het halve land door moesten om in Nieuw-Dijk over te stappen in onze "eigen" bus en toen het hele stuk weer terug moesten om pas om 12.00 uur via Breda de grens over te gaan.

Toen waren wij al zeven! uur bezig. Een rechtstreeks ritje naar Breda hadden we in minder dan een uur kunnen doen, zelfs in de spits.

Maar we moesten niet zeuren we zijn met vakantie.

De reis ging verder voorspoedig, we stopten een paar keer voor een sanitaire stop en om eventueel iets te eten of drinken te halen.

We hadden een aardig hotel, waar 's morgens een ontbijtbuffet voor ons klaar stond. Onze bus had 81 passagiers en het hotel had ook nog andere gasten en slechts een kleine ontbijtzaal, dus onze bus werd in twee groepen gedeeld. De eerste groep kon de eerste dag om 07.00 uur aan het ontbijt en de tweede groep om 07.30 uur. De tweede dag werd dit omgedraaid. Om 09.00 uur moesten we allemaal de bus in en werden we op diverse plaatsen afgezet of we kregen een excursie.

Wij hebben gekozen voor een tocht op de Seine, een avond rondrit, een stadsrondrit met een Nederlandse gids. We zijn op de Tour Montparnasse geweest en hebben op de laatste dag de Sacré-Coeur bezocht.

Nee, we hebben niet de trappen genomen maar de Funiculaire.

Eigenlijk hebben wij alle high lights van Parijs gezien in 4 dagen. Het was wel erg vermoeiend want we hebben

heel veel gelopen.

Ook hebben we ons wel vergist en waren we wat te laat bij de bus omdat wij wel het Grand Palais hadden gezien maar het Petit Palais, waar de bus stond, niet konden vinden. Omdat Linda

de reis had geregeld was haar telefoonnummer bij de chauffeur bekend maar die sufferd had haar telefoon thuis gelaten. De chauffeur had bij het begin van de reis zijn telefoonnummer al aan iedereen opgegeven en Ingrid had deze in haar telefoon gezet. Toen wij dit moesten gebruiken was haar telefoon helemaal leeg, dus zij kon niet meer bellen. Iedereen die wij om raad vroegen wist niet waar het Petit Palais was of was zelf toerist. Gelukkig heeft toen een lieve Parijzenaar ons op weg geholpen en had de chauffeur vijf minuutjes op ons gewacht. Na tien minuten zou hij zijn weggeden.

Natuurlijk hadden wij ook een afscheidsdiner in Terheyden, waar ook weer een buswisseling plaats vond. Deze ging gelukkig direct naar Rotterdam.

Wij vonden het erg gezellig met zijn vieren en waarschijnlijk gaan we nog wel eens een reisje maken.

Linda

Start nieuwe seizoen

I ♥ SINGING

Grindhorstkoor

Op woensdag 18 september j.l. ging het Grindhorstkoor het 11^e seizoen in, maar jammer genoeg niet meer met Peter als onze accordeonist. Peter heeft te kennen gegeven niet meer te willen spelen in het koor. De reden is dat hij zich niet meer gewaardeerd voelt.

Dat Peter vertrekt vinden we heel jammer, want Peter heeft vanaf de oprichting als vrijwilliger ons koor begeleid en heeft er ook voor gezorgd dat we steeds een dirigent(e) hadden; eerst Elly (haar man speelde keyboard), later John. Ook bracht hij twee goede nieuwe leden mee, nl. Aad (van't Rotterdams Tuig) en zijn vrouw. Ook John heeft het besluit genomen te vertrekken, maar om andere redenen en wel daarom: we zijn, nadat Peter zijn besluit kenbaar had gemaakt, op zoek gegaan naar een andere accordeonist. We hadden een dame bereid gevonden om ons te begeleiden.

Een probleem was wel dat deze dame klassiek opgeleid is. Op zichzelf moet dit geen probleem zijn, maar de verschillen van muziekstijl zijn groot en dit kost veel tijd van de dirigent, want zij moeten samen veel oefenen omdat het repertoire wat wij zingen totaal anders is dan waarvoor zij is opgeleid. John heeft er een tijdje over nagedacht, "maar", zo vertelde hij: "de tijd ontbreekt mij, omdat ik nog andere koren begeleid."

Wat nu te doen, we wisten het even niet, maar het koor moest blijven zingen, want het plezier straalt ervan af.

Goeie raad is duur, kijken wat de mogelijkheden zijn, dus Elly en George (onze vorige muzikant en dirigente) gebeld en gevraagd of zij ons konden helpen.

En ja, zij wilden ons uit de brand helpen. Na een goed gesprek op de eerste oefenavond zijn we eruit gekomen.

We hebben afgesproken dat Elly en George ons voorlopig komen helpen en wel om de 14 dagen op de woensdagavond van 20.00 tot 22.00 uur, zolang het weer het toelaat. Als er sneeuw of ijs ligt, of als het heel hard waait, dan komen zijn niet. Dat is ook logisch, want ze worden er ook niet jonger op.

We zullen dit op een andere manier moeten oplossen, hoe dat is nog niet helemaal duidelijk, maar komt tijd komt raad zullen we maar zeggen.

Wij willen Peter en John bedanken voor de tijd die zij beschikbaar hebben gesteld voor het Grindhorstkoor en wensen beiden het allerbeste voor de toekomst. Tot zover het nieuws over het Grindhorstkoor.

Piet W. en Len A.

Impressies van een vakantie

Inmiddels zijn we bijna allemaal weer terug van vakantie, voor zover we weg geweest zijn. De thuisblijvers hebben gezorgd dat ze zoveel mogelijk in de schaduw bleven en iedereen die weggegaan is, heeft hetzelfde geprobeerd.

Nou kun je natuurlijk voor verschillende vormen van vakantie kiezen, je kunt je lichaam zoveel mogelijk rust geven, je kunt van de natuur genieten en prachtige wandelingen maken of zwemmen in een warme zee of rivier, of mooie steden/landen bezoeken. Je kunt er ook voor kiezen om je creatief te uiten en b.v. een schildercursus of zangweek in Frankrijk te volgen.

Ikzelf ga al 27 jaar lang naar Buitenkunst die twee locaties in Nederland heeft op twee verschillende terreinen van Staatsbosbeheer.

Daarvoor heb je wel een eigen tent, caravan, of camper nodig, al zijn er ook enkele huurhuisjes (overigens zonder enig comfort). Je kunt je dan opgeven voor cursussen op alle mogelijke kunstvormen zoals dans, muziek, zang, tekenen en/of schilderen, fotografie en schrijven/dichten. Alle lessen worden gegeven door beroepsmusici, acteurs, schrijvers enz. en er zijn cursussen voor kleuters, kinderen, jongeren en volwassenen.

Ik vind het al die jaren al een geweldige vorm van vakantiebesteding en omdat ik niet kiezen kan, boek ik altijd twee weken en dan ga ik één week zingen en één week toneelspelen.

Dit jaar was het een klein beetje anders: ik koos voor acteren en een week waarin je elke dag iets anders kon doen. Dat bleek een hele goede

keuze, want zo had ik ook twee schrijfdagen met heel uitdagende opdrachten.
Tijdens een dag werd ons gevraagd een hedendaags couplet te schrijven voor het gedicht van de arts - wereldreiziger Jan Slauerhoff :
"In Nederland wil ik niet leven". Het was de bedoeling dat alle acht nieuwe coupletten (we waren met z'n achten) tot een lied gevormd zouden worden op een door een van de docenten muziek geschreven melodie. Aldus gebeurde en we hebben het 's avonds voor de overige circa 400 kampbewoners met veel succes gezongen.
Ik zal hieronder de twee coupletjes schrijven die ik gemaakt heb (ik had tijd over dus ik heb er twee gemaakt). Ik heb weer een geweldige tijd gehad.

In Nederland wil ik niet wonen

*In Nederland wil ik niet wonen.
Houd niet van kilheid, klamheid, kou.
Houd niet van kleffig, klei en klompen.
Het is de zon waar ik van hou.
Ik houd van blauwe vergezichten
De stille zomeravondzon.
De strakke zee, de glinsterende golven,
En warmte, die mij helen kon.*

*In Nederland wil ik niet wonen.
Ik haat die onverschilligheid.
Ik haat het op zichzelf gericht zijn.
Ik haat die werkdruk, het gebrek aan tijd.
Want druk zijn is hier tot de norm verheven.
Ik heb het druk en dus geen tijd voor jou.
Niet voor mijn lief, niet voor de liefde.
Wij willen warmte en creëren kou.*

Corrie v. H.

Geheimen.

Er zijn familiegeheimen, landen hebben zo hun geheimen, er zijn geheime relaties of misschien gebouwen met geheime kamers, maar dat ook de Grindhorst voor bewoners zijn geheimen heeft, had ik niet kunnen vermoeden.

Hoewel sinds jaren elke nieuwe bewoner tegelijk met een welkomstkaart een A-4tje met 'Tips voor nieuwe bewoners van de Grindhorst' in de brievenbus krijgt, bleek op de rond-de-tafelbijeenkomst van 2 juli dat een aantal dingen binnen ons gebouw niet bij eenieder bekend is.

Hierna de betreffende tips:

Tips voor nieuwe bewoners van de Grindhorst

1. In de containerruimte staan **containers** voor het huisafval en oud-papier.
2. Veel mensen binnen de Grindhorst hebben gebruik gemaakt van "**de klusjesman**" die tegen betaling veel voor je kan doen: Witten, vloeren leggen, douche plaatsen, alles met elektriciteit, apparaten aansluiten, je oude huis leeghalen, etc. etc.
3. Er zit rechtsboven bij de centrale toegangsdeur een "**verhuisknop**" waarmee de deur bij verhuizing voor langere tijd open kan worden gezet.
4. Om de circulatie niet te verstoren, mag bij een **afzuigkap met motor** de motor niet worden aangesloten op het WarmteTerugWin-systeem (WTW-systeem).
5. In de WTW-unit zitten **filters** die **eenmaal per halfjaar** vervangen moeten worden. Bij het jaarlijkse onderhoud van de cv-ketel en de WTW-unit doet de monteur dit meestal. Een half jaar na het onderhoud moet je zelf de filters vervangen. De filters zijn tijdens de openingstijden van de recreatiezaal bij de bar te koop.
6. Wanneer bij een **calamiteit** geadviseerd wordt ramen en deuren gesloten te houden, moet je ook de stekker van de WTW-unit uit het stopcontact halen, zodat de WTW-unit geen lucht van buiten je appartement kan aanzuigen.
7. De **watermeter** zit in de meterkast net boven de grond. Wanneer je het dekseltje oplicht, kun je de meterstand aflezen.
8. Op het elektriciteitskastje in de meterkast zit een knopje waarmee je de **huisbel** uit kunt zetten. (Niet vergeten weer aan te zetten!)
9. De bel van de **centrale toegangsdeur** kun je uitzetten door op het knopje met "**rood**" te drukken. Om de bel weer aan te zetten druk je gedurende vijf tellen op hetzelfde knopje, waardoor **het rode lichtje** weer gaat branden.
10. Op de eerste verdieping is er ook een **uitgang** van het gebouw. Hiermee ben je dichterbij de **bushaltes**.
11. Alle buitenramen van de appartementen worden op gezette tijden door een door de VVE ingehuurd schoonmaakbedrijf gewassen.
12. Als er om de paar tellen in de woning een gepiep klinkt, is de **batterij** van een **brandmelder** leeg. De batterij zit met draadjes vast en is moeilijk zelf te vervangen. Hulp van een handige bewoner is hierbij geboden. Als de huismeester in de buurt is, wil hij dat bij een **huurder van Laurens Wonen** ook doen.
13. Als je per ongeluk **de sleutel** aan de binnenkant van de buitendeur laat zitten en niet naar binnen kunt, kun je via telefoonnummer **010-521 75 74** de firma Schaap – goedkope sleutelservice – bellen.

14. Er zijn bij de Grindhorst **geen invalideparkeerplaatsen**. **Bezoekers** kunnen hun auto elders in de wijk parkeren.
15. Het is aan te raden **in de meterkast** een briefje op te hangen met **persoonlijke gegevens**: naam, geboortedatum, medische gegevens en telefoonnummers van personen, die in **geval van nood** gewaarschuwd moeten worden.
16. Er is een ontstoppingscontract voor de riolering. De huishoudelijke leidingen, zoals douche, keuken en wastafel zijn in het contract opgenomen.
17. **Informatie vanuit de woongroep voor alle bewoners van de Grindhorst:**
 1. Voor bezoekers die overdag met bewoners optrekken is er een **logeerkamer** waar je een logé kunt laten overnachten. Reserveren via Ria, telefoonnummer **010-422 49 89**.
 2. De **recreatieruimte** is beschikbaar **voor verjaardagen**, enz. Hiervoor kunt je contact opnemen met Gerda, telefoonnummer **010-414 74 92**.
 3. **De openingstijden van de bar** in de recreatiezaal:

Zondagmiddag van	17.00 – 18.00 uur.
Woensdagmiddag van	17.00 – 18.00 uur.
Vrijdagochtend van	11.00 – 12.00 uur.

Voor consumpties aan de bar zijn er tijdens de openingstijden **barkaarten** te koop. Voor leden van de woongroep € 10,-, voor niet-woongroepleden € 12,50.
 4. Informatie over de **woongroep** zie www.woongroepphillegersberg.nl.

Juli 2019.

Wie een “nieuw geheim”, of onjuistheden in bovenstaande tips ontdekt, kan dit mailen naar wgrphillegersberg@icloud.com.

Wij zorgen ervoor dat dit in de “Tips voor nieuwe bewoners van de Grindhorst” wordt verwerkt.

Alvast bedankt!

Riek

Van de Huurderscommissie

Tijdens de OHC (Overleg Huurders Commissie van Laurens wonen) heeft Frans gevraagd “hoe het zit met de sociale huurwoningen in de Grindhorst en de Mariniershof”.

Antwoord:

Laurens Wonen heeft al wel besloten om de Grindhorst en de Mariniershof te verhuren tot de liberalisatiegrens, waarmee sprake blijft van sociale huurwoningen.
